COK UZAKTA

Yazan: Carly Churchill

Çeviren: Fatih Özgüven

JOAN: BIR KIZ.

HARPER: TEYZESI

TODD: GENC BIR ADAM

RESM-I GECIT (Sahne 2.5) beş kişi çok az olur, yirmi kişi on kişiden iyidir. Yüz kişi?

BİR.

Harper'ın evi. Gece.

Joan. Uyuyamıyorum.

Harper. Yatağını yadırgadın (da) ondan.

J. Yoo, değişik yerleri severim.

H. Üşüyor musun?

J. Hayır.

H. Bir şey içmek ister misin?

j. Galiba üşüyorum.

H. (Orası kolay.) Dolapta fazla battaniye var.

J. Geç mi oldu?

H. İki.

J. Yatıyor musun?

H. Sıcak birşey içmek ister misin?

J. Hayır sağol.

H. O zaman ben de yatayım bari.

J. Peki.

H. Yeni bir yeri her zaman biraz yadırgar insan. Burada bir hafta kaldıktan sonra dönüp bu geceyi düşündüğünde farklı hissedeceksin.

J. Başka yerlerde çok kaldım ben. Arkadaşlarımın evlerinde kaldım. Annemi babamı özlemiyorum, düşündüğün oysa.

H. Köpeğini mi özlüyorsun?

J. Kediyi özlüyorum galiba.

H. Yatağının üzerinde mi uyur?

J. Hayır, çünkü kovalıyorum. Ama kapı iyi kapanmamışsa içeri giriyor. Kapadım sanıyorsun ama kapı tam kapanmamışsa o zaman geceleyin itip açıyor.

H. Gelsene sen buraya. Titriyorsun. Ateşin mi var?

J. Yoo, bir şeyim yok.

H. Çok yorulmuşsun. Yat hadi. Ben de yatacağım.

J. Dışarı çıktım.

H. Ne zaman? Biraz önce mi?

J. Biraz önce.

H. Ondan üşüyorsun sen. Gündüzleri sıcak olur ama gece soğuk olur buraları.

J. Burada yıldızlar bizim oradakinden daha parlak.

H. Sokak lambaları yok da ondan.

J. Pek bir şey göremedim.

H. Göremezsin, ne göreceksin ki. Dışarı nasıl çıktın? Kapının açıldığını duymadım.

J. Pencereden çıktım.

H. Pek hoşuma gitmedi bu.

J. Yoo bir tehlikesi yok, çatı var sonra bir de ağaç var.

H. İnsan yattı mı yataktan çıkmamalı. Evinde de geceleri pencereden dışarı çıkar mısın?

J. Evde çıkmam, çünkü- Hayır, çıkmam.

H. Sen bana emanetsin.

J. Evet, özür dilerim.

H. Hadi bu gecelik bu kadar macera yeter. Şimdi uyu. Hadi yatağa. Baksana şu haline, ayakta uyuyorsun.

J. Bir sebebi vardı.

H. Dışarı çıkmanın mı?

J. Bir ses duydum.

H. Baykuş mu?

J. Bir çığlık.

H. Baykuş demek ki. Burada her türlü kuş vardır, sarı asma kuşu da görebilirsin. İnsanlar buraya kuş seyrine gelirler, hatta bazen çay ya da kahve yaparız ya da şişe suyu satarız çünkü buralarda kafe yok, insanlar bunu hesaba katmıyorlar ve susuyorlar. Sabah göreceksin buranın ne kadar güzel bir yer olduğunu.

J. Daha çok bir insan çığlığı gibiydi.

H. Baykuş sesi insan çığlığına benzer.

J. İnsan çığlığıydı.

H. Yazık sana, birilerinin bağırdığını sanıp ne kadar korktun kim bilir. Hemen yanıma buraya gelseydin keşke.

J. Görmek istedim.

H. Karanlıktı.

J. Evet ama gördüm.

H. Karanlıkta ne gördüğünü sandın, söyle bakalım?

J. Amcamı gördüm.

H. Ha görmüşsündür. Ara sıra hava almaya çıkar. Çığlık atmıyordu umarım?

J. Hayır.

H. İyi o zaman. Onunla konuştun mu? Gecenin bu saatinde dışarıda ne işin var diyecek diye korkmuşsundur herhalde.

J. Ağaçtan inmedim.

H. Seni görmedi mi?

J. Hayır.

H. Şaşıracak desene, ağaca tünemiş olduğunu duyunca gülecek. Küser ama ciddiye alma, iyi bir şaka yaptım diye düşünecek, küçük bir çocukken o da böyle şeyler yaparmış. Hadi yatağa artık. Ben de gidip yatacağım.

J. Birini itiyordu. Bahçe kulübesi gibi bir şeye ite kaka birini sokuyordu.

H. Kulübeye büyük çuvallardan birini sokuyordu herhalde. Çok geç saatlere kadar çalışıyor.

J. Kadın mıydı, emin değilim. Genç bir erkek olabilir.

H. Bak şöyle söyleyeyim, bu kadar uzun süre evli olunca böyle şeyleri anlarsın. İnsan yataktan kalkar bazen, doğaldır, kötü bir şey değil, arkadaşları amcanın, amcan arkadaşlarıyla eğleniyordu herhalde.

J. Parti gibi mi?

H. Küçük bir parti.

J. Öyle olmalı çünkü sadece tek bir kişi yoktu.

H. Evet, bir iki başka arkadaşı da vardır mutlaka.

J. Bir kamyon vardı.

H. İnanırım vardır.

J. Kulağımı kamyona yapıştırınca, ağlama sesi duydum içeriden.

H. Ağaçtayken nasıl yapabildin bunu?

J. Ağaçtan indim. Kulübenin penceresinden içeri baktım, sonra kamyonun yanına gittim.

H. Başka birinin evinde misafirken üzerine vazife olmayan işlere kalkışmamalısın.

J. Evet, görmemeyi tercih ederdim. Özür dilerim.

H. Seni kimse gördü mü?

J. Kendi (işleriyle) meşguldüler.

H. Kimse seni görmediği için şanslısın.

J. Partiyse, neden o kadar çok kan vardı peki?

H. Kan falan yok.

J.Var.

H. Nerde?

J. Yerde.

H. Karanlıkta? Karanlıkta bunu nasıl gördün ki?

J. Kana basınca ayağım kaydı.

Kaldırıp çıplak ayağını gösterir.

Çoğunu sildim ama.

H. Orada köpek ezildi akşamüzeri.

J. Kurumaz mıydı kanı?

H. Yer çamurluysa, hayır.

J. Nasıl bir köpek?

H. Büyük bir köpek, büyük bir kırma.

J. Korkunç bir şey bu, çok üzüldünüz herhalde, uzun zamandır mı sizin köpeğinizdi?

H. Yoo, yavruydu. Dışarı kaçtı, hiç laf dinlemezdi zaten, orada da geri geri gelen bir kamyon vardı.

J. Köpeğin adı neydi?

H. Şimşek.

J. Ne renkti?

H. Siyah, beyazları da vardı biraz.

J. Çocuklar neden kulübedeydi?

H. Hangi çocuklar?

J. Bilmiyor musun hangi çocuklar olduğunu?

H. Orda çocuk olduğunu nasıl gördün?

J. Işık yanıyordu. Kulübenin içindeki kanı o yüzden görebildim. Yüzlerini görebiliyordum, hangisinin yüzünde kan olduğunu.

H. Gizli bir şeye (tanık oldun). Bunun farkındasın değil mi?

J.Evet.

H. Öğrenmemen gereken bir şey.

J. Evet, özür dilerim.

H. Bundan hiç kimseye söz etmemelisin. Eğer edersen insanların hayatı tehlikeye girebilir.

J. Neden? Kimden gelecek tehlike? Amcamdan mı?

H. Tabii ki amcandan değil.

J. Senden mi?

H. Tabii ki benden değil, çıldırdın mı sen? Neler olduğunu anlatayım sana. Amcan bu insanlara yardım ediyor. Kaçmalarına yardım ediyor. Onlara barınak sağlıyor. Bazıları hala kamyonun içindeydiler, onun için ağlıyorlardı. Amcan onların hepsini kulübeye yerleştirecek, o zaman birşeyleri kalmayacak.

J. Yüzlerinde kan vardı.

H. O daha önceden oldu. Birileri onlara saldırdığı için o. Amcan onları o insanların elinden kurtardı.

J.Yerde kan vardı.

H. İçlerinden biri çok kötü yaralanmıştı ama amcan onun yarasını sardı.

J.Onlara yardım ediyor.

H. Evet öyle.

J. Köpek yoktu. Parti yoktu.

H. Hayır, bu sırrı sana açıklıyorum bak. Bundan hiç söz etmemelisin yoksa amcanın hayatını tehlikeye sokarsın, benimkini de, hatta kendininkini de. Annenle babana bile bir şey söylemeyeceksin.

J.Madem böyle gizli bir işiniz vardı beni neden buraya davet ettiniz?

H. Kamyon dün gelecekti. Sen buradayken bir daha olmayacak.

J.Olsun farketmez, artık biliyorum. Benim yüzümden vazgeçmeyin. Amcama kulübede yardım edebilirim, onlarla ilgilenebilirim.

H. Hayır, amcanın işi o. Ama teklif ettiğin için sağol, çok naziksin. Evet, bunca heyecandan sonra artık yatağa dönmeye ne dersin?

J.Amcam neden onlara vuruyordu?

H. Kimlere vuruyordu?

J.Bir adama çubukla vuruyordu. Galiba çubuk metaldendi. Çocuklardan birine vurdu.

H. Kamyondakilerden biri haindi. Onlardan değildi aslında, numara yapıyordu, onları ele verecekti, numarayı anladılar ve amcana söylediler. Bunun üzerine adam amcana saldırdı, ötekilere saldırdı, amcan da onunla dövüşmek zorunda kaldı.

J.Bunun için o kadar çok kan vardı.

H.Evet, ötekileri kurtarmak için gerekiyordu.

J.Çocuklardan birine vurdu.

H. Hain olan adamın çocuğu olmalı. Hem bazen ana babalarını ispiyonlayan kötü çocuklar da olabiliyor.

J.Şimdi ne olacak?

H. Yarın sabah erkenden kamyona binip gidecekler.

J.Nereye?

H.Kaçtıkları yere. Daha fazla sır saklamak istemiyorsundur herhalde.

J.Sadece hainlere vurdu.

H.Tabii. Uyuyamamana şaşmadım, gördüklerin altüst etmiştir seni. Ama şimdi öğrendin, o kadar da kötü değilmiş. İyilerin yanında olan büyük bir

hareketin parçasısın artık. Gurur duyabilirsin. Gözünü dikip yıldızlara bakabilir ve burada uzayın şu küçücük parçasında herşeyi daha iyiye götüren insanların yanındayım diye düşünebilirsin o zaman ruhun ta göklere yükselir.

J.Yardım edemez miyim?

H. Sabahleyin bana ortalığı temizlemeye yardım edebilirsin. Yapar mısın?

J.Evet.

H. O zaman hadi biraz uyu şimdi.

İKİ.

Birkaç yıl sonra. Bir şapka atölyesi.

1.

Joan ve Todd işlikte bir sıranın üzerinde oturmaktalar. İkisi de yeni birer şapka yapmaya başlamışlardır.

TODD Bir sürü mavi var.

JOAN Galiba ben siyahla başlayacağım.

T. Renk daima kazanır.

J.Renk kullanacağım, renkleri göstersin diye siyahla başlıyorum sadece.

T. Geçen hafta üzerinde soyut cadde resmi olan bir şapka yaptım. Otobüsler için mavi, evler için sarı, yapraklar için kırmızı, gökyüzü için gri. Hiçkimse anlamadı ama ben ne olduğunu biliyordum. İşte bunun gibi küçük şeylerle mutlu oluyor insan.

J.Hoşuna gitmiyor mu iş?

T. Yenisin, değil mi?

J.Bu ilk şapkam. Profesyonel olarak yaptığım ilk şapka.

T. Okulda şapka yaptın mı?

J.Mezuniyet şapkam iki metreye yakın bir zürafaydı.

T.Hafta içi öyle bir şey yapmak için vakit bulamazsın.

J.Biliyorum.

T.Resmigeçitlerden önce iki haftamız olurdu, sonra bir haftaya indirdiler, şimdi de bir günü daha kesmekten bahsediyorlar.

J.Yani bir gün boşumuz mu olacak?

T. Bir gün eksik yevmiye alacağız. Bu kadar iyi şapkalar da yapamayacağız.

J.Bunu yapabilirler mi?

T.Yapsalar karşı çıkar mıydın, ne dersin?

J.Daha yeni işe başladım.

T. Burada yolunda gitmeyen bir sürü şey var, göreceksin.

J.En iyi işlerden biri sanıyordum.

T. Öyledir. Öğle yemeği için nereye gideceğini biliyor musun?

J.Burada bir yemekhane var galiba.

T.Evet ama oraya gitmeyiz, nereye gidildiğini göstereceğim sana.

2.

Ertesi gün. Şapkalar üzerinde çalışmaktadırlar, şapkalar şu anda çok daha canlı renklerdedir yani üzerinde calışmakta oldukları şapkaların yerlerini bitmeye yaklaşmış yeni şapkalar almıştır.

J.Sıra sende.

T. İşten önce nehirde bir yüzüp geliyorum.

J.Tehlikeli değil mi?

T. Sıra sende.

J.Pilotluk brövem var.

T.Her gün sabaha karşı dörde kadar oturup mahkemeleri seyrediyorum.

J.Metronun tünelinde oda tutacağım.

T. Benim kalacak yerim var.

J.Var mı?

T.Görmek ister misin? Bu bitmek üzere.

J.Seninkini anlamadım ama tüyü beğendim.

T. Çok da umursamıyorum. Çok uzun süredir çalışıyorum ben burada.

J.İşten ayrılacak mısın?

T. Sıra bende. Bize verilen sözleşmelerde bir sakatlık var.

J.Ama sözleşmesiz olmaz ki.

T. Ya sözleşmeleri haketmiyorsak? Ya işimiz olması gerektiği kadar iyi değilse?

J.Neler oluyor peki?

T. Birilerinin akrabası diyeyim de sen anla. Bil bakalım nerede çalışıyor?

J.Nerede çalışıyormuş?

T. Bu konudan burada söz etmek istemiyorum. Başka birşey söyle bana.

J.Geceleri kalıp mahkemeleri seyretmekten hoşlanmıyorum.

T. Ben onları gece döndükten sonra seyrediyorum.

J.Nereden döndükten sonra?

T. Nerden sence?

3.

Ertesi gün. Şapkalar üzerinde çalışmaktalar, şapkalar çok büyük ve akıl almaz şekillerde olmaya başlamışlardır.

T. Hayvan şapkalarını sevmiyorum ben.

J.O zamanlar öğrenciydim.

T. Soyut şapkalar yeniden çok moda.

J.Ben soyut şapkaları her zaman sevmişimdir.

T. Herkes onlardan nefret ettiği zaman bunun farkına varmadın herhalde.

J.O eskidenmiş herhalde.

Susarlar. Çalışmaya devam ederler.

J.Yani, hep bu konuyu açıp duruyorsun madem neden bu konuda bir şey yapmıyorsun, anlamıyorum.

T. Daha senin üçüncü günün.

J.İşletmede yolsuzluk var- dedin bana. Çok düşük yevmiye alıyoruz- dedin bana.

Susarlar. Çalışmaya devam ederler.

T. Çok fazla yeşil.

J.Öyle olması gerekiyor.

Susarlar. Çalışmaya devam ederler.

T. O sarışın oğlanın şapkasına baktığını fark ettim. Birilerinden esinlendiğini olduğunu söylemişsindir umarım ona.

Susarlar. Çalışmaya devam ederler.

T. Bu işyerinde prensipleri olan tek insan benim, bir şeyler yapman gerekir deyip durma bana, gece gündüz ne yapacağımı düşünüyorum zaten.

J.İyi o aman bir çözüm bulursun herhalde.

Susarlar. Çalışmaya devam ederler.

4.

Ertesi gün. Şapkalar üzerinde çalışmaktadırlar, artık şapkalar dev boyutlarda ve fazlaca gösterişlidir.

TODD Çok güzel.

J.Beğendin mi?

T. Beğendim.

J.Ben de seninkini beğendim.

T. Beğendim demen gerekmez. En iyi şapkalarımdan biri değil.

J.Hayır şeysi var- bilmiyorum, kendine güveni olan bir şapka.

T. Altı yıldır iş yapıyorum resmigeçitlere. O yüzden el üstünde tutulan emektar biriyim. O

yüzden gidip o malum kişiyle konuşursam beni dinler sanırım.

J.Konuşacak mısın onunla?

T. İş çıkışı randevum var.

J.İşinden olabilirsin.

T. Olabilirim.

J.Etkilendim.

T.Amacım da buydu.

J.Akrabasından bahsedecek misin?

T. Önce paradan bahsedeceğim. Sonra akrabasından şöyle bir bahsedeceğim. Gazeteci bir arkadaşım var.

J.Gazeteciden bahsedecek misin?

T. Onu ele vermeden bir şeyler ima edebilirim.

Gazeteciyle bağlantım olduğunu öğrenmemesi daha iyi olur.

J.Ama birşeylerden şüphelenecektir.

T.Ne kadar şüphelenirse artık. İşimi kaybedersem bir şeye üzüleceğim yalnız.

J.Nedir o?

T.Seni özleyeceğim.

J. Bu kadar çabuk mu?

5.

Ertesi gün. Paramparça giysiler içinde, dövülmüş, birbirlerine zincirlenmiş mahpuslardan oluşan bir kordon, herbirinin başında bir şapka, infaza götürülüyorlar. Bitmiş olan şapkalar bir önceki sahnedekinden de büyük ve gösterişlidir.

6.

Yeni bir hafta. Joan ve Todd yeni şapkalar üzerinde çalışmaya başlamaktalar.

J. Hala inanamıyorum.

T. Hiç kimse daha ilk haftasında kazanmamıştı şimdiye kadar.

J. Şimdiden sonra herşey kötüye gidecek.

T. Her hafta kazanılmaz.

J. Onu diyorum işte.

T. Hayır fakat burada olduğun sürece mükemmel bir iş çıkaracaksın.

J.Bazen daha çoğunu alıkoymadıklarına üzülüyorum.

T.Çok fazla olurlar o zaman, ne yapsınlar o kadarını?

J.Yeniden kullanabilirler.

T.Hah işte, sonra da biz işimizden oluruz.

J.Onları cesetlerle birlikte yakmaları ne yazık.

T. Yoo bence işin keyfi orada. Şapkalar geçici. Birşeylerin metaforu gibi bu.

J.Hayatın işte.

T.Haklısın, hayatın. Burada yaptığım üçyüze yakın şapkadan sadece üçü seçilip müzeye alındı. Ama bunu hiçbir zaman dert etmedim. Güzellik üretirsin, güzellik yitip gider, seviyorum bunu.

J.Sen çok...

T. Ne?

J.Sen beni değişik biçimlerde düşündürtüyorsun. Mesela buranın yönetilme biçimi hakkında hiç düşünmemiştim, şimdi bunun ne kadar önemli olduğunu anlıyorum.

T.Sanıyorum ahlaki olarak yüksek bir konumdan konuşmam o malum kişiyi gerçekten etkiledi.

J.Konuşmanın sonunda sana ne dedi, tam olarak söylesene.

T.”Bu meseleleri enine boyuna düşünmek gerekir.”

J.Bence bu cesaretlendirici.

T.Beni nasıl başından atacağını düşünecek belki, o anlama da gelebilir.

J.Başlangıç için harika bir model.

T. Benim için yeni bir model. Senden ilham almaya başlıyorum.

J.Hala gazeteci seçeneği var. İşi biraz kurcalayacak olursa şapka endüstrisinin işleyişinin yoz ekonomik temellerini gözler önüne serebiliriz, sadece burası değil, eminim bütün endüstri allahlık.

T.Öyle mi diyorsun?

J.Bence deneyelim görelim.

T. Hayatımı değiştirdin, biliyor musun bunu?

J.Sen işinden olursan istifa ederim.

T.Bir daha şapka işinde çalışamayabiliriz.

J.Başka resmigeçitler de var.

T.Ama bence sen bir şapka dehasısın.

J.Bütün resmigeçitler özünde çürümüş değilse eğer.

T.Bu boncuklara bayılıyorum. Şu boncukları kullansana.

J.Yok, sen al onları.

T. Hayır, sen.

ÜÇ.

Birkaç yıl sonra. Harper'in evi. Gündüz.

H. Eşekarılarını zehirlemekte haklıydın.

T.Evet, eşekarılarının kökü kazınmalı.

H. Dün dışarıda ormanın başladığı yerdeydim, bir gölge geçti böyle, bulut halinde kelebekler, hemen arkama bir yere indiler, ağaçlar ve çalılıklar kıpkırmızı kelebek kesildi. İki tanesi koluma kondular, dehşete kapıldım, bir tanesi de saçımın içine girdi, hepsini ezip öldürmeyi başardım.

T.Kelebeklerle problemim olmadı hiç benim.

H.Bütün yüzünü kaplayabilirler. Eski Romalılar varak altınla intihar ederlermiş, boğazlarından aşağı yollayıverirlermiş, altın gidip soluk borularını tıkarmış, kelebek deyince aklıma bu geliyor.

T.Bir meyve bahçesinden geçiyordum, ağaçların altında atlar vardı, birdenbire eşek arıları eriklerden çıkıp onlara saldırdılar. Silme eşekarısı olmuş kafalarından çığlıklar yükselerek dörtnala koşan atlar gördüm. Artık uyansa şu kız.

H. Ne kadar yürüdüğünü bilmiyoruz.

T. Gelmekte haklıydı.

H. Savaşın ortasında yürüyüp çekip gidilmez ki.

T.Kaçıyorsan (gidilir.)

H. Kaçıp kaçmadığını bilmiyoruz.

T. Güvenli bir yere gidiyordu, yeniden (örgütlenmek) için.

H. Burası güvenli bir yer mi?

T. Göreceli olarak evet. Herkes öylesine bir ev olduğunu düşünüyor buranın.

H. Kediler Fransızlarla birlikte, onların safında geldiler.

T. Kedileri hiçbir zaman sevmedim, kokarlar, tırmalarlar, seni sadece onları beslediğin için severler, ısırırlar, bir kedim vardı, durup dururken etinin bir parçasını kapıverirdi.

H. Bebek öldürdüklerini bilir misin?

T. Nerde olmuş bu?

H. Çin'de. İnsanlar başka işle meşgulken beşiklere sıçrayıveriyorlar.

T. Ama bazı kediler iyidir gene de.

H. Hiç sanmıyorum.

T.Yolun başında bir kedi var, bildiğim.

H. Aman dikkat et sen ona.

T. Ama biz de tam Fransızların karşı safında sayılmayız. Faslı ya da karınca değiller ya sonuçta.

H. Kanadalı, Venezuelalı ya da sivrisinek de değiller.

T. Mühendis, aşçıbaşı, beş yaşından küçük çocuk, müzisyen de değiller.

H. Otomobil satıcısı.

T.Portekizli otomobil satıcısı.

H.Rus yüzücü.

T. Taylandlı kasap.

H. Litvanyalı dişçi.

T. Yok, Litvanyalı dişçiler Küba'da iyi iş çıkardılar. Havana dışında bir evleri var.

H. Ama Latviya, İsveç'e domuz yollayıp durdu. Dişçiler uluslararası dişçiliğe bağlılar, bu yüzden onlara sadıklar, Darüsselam'daki dişçilere.

T. Darüsselam'ı tartışmıyoruz ki.

H. Darüsselam'daki katliamı haklı göstermeye kalkışmayacaksın herhalde?

Kız sen izindesin diye kalkıp geldi buraya, biri durumu anlarsa ben sorumlu tutulurum.

T. Sadece yarına kadar. Uyandıracağım onu. Ona bir kaç dakika daha vereyim.

H. Timsahlarla ilgili programı gördün mü?

T. Evet ama timsahların yavru timsahlara gösterdiği ihtimam, onları ağızlarında nehirden aşağı taşıyışları yok mu.

H. Herkes kendi çocuğuna yardım etmez mi sence?

T. Sadece şunu söylüyorum, timsahlar, müttefikimiz taraflardan birine ait olsalar işime gelirdi. Kimse durduramaz onları, ne diyorsun sen.

H. Timsahlar kötüdür ve timsahlara karşı olmak her zaman doğrudur. Derileri, dişleri, ağızlarındaki ölü etten ileri gelen koku. Timsahlar zebralar nehirden geçerken pusuya yatar ve zayıf olanları o çeneleriyle ısırıp suya çekerler. Timsahlar geceleri köylere iner, çocukları yataklarından alıp götürürler. Bir krokodil bir düzine kelleyi nehre geri taşır, yavrusunu ağzında taşıdığı gibi, kelleleri suyun üzerine bırakırlar, çürüyene kadar suyun üzerinde inip çıkar bu ganimetler.

T. Onlardan yararlanabiliriz diyorum sadece.

H. Ya o yumak gibi küçücük şirin su kuşları, en küçükleri geride kalır, acı acı öter, beni de bekleyin, beni de bekleyin diye. Ya onları kurtarmak için canını vermeye hazır olan anneleri.

T. Yaban ördeklerini de katıyor muyuz bu işe?

H. Yaban ördeği iyi bir su kuşu değildir. Tecavüzcüdür, üstelik fillerin ve Korelilerin tarafındalar. Ama timsahlar hep kabahatlidir.

T. Onu uyandırayım mı yoksa bırakayım uyusun mu? Birlikte vakit geçiremeyeceğiz.

H. Timsahlar konusunda hem fikir miyiz?

T. Ne oluyor Allah aşkına? Kimin tarafında olduğumu bilmiyor musun?

H. Ne düşündüğünü bilmiyorum.

T Hepimizin düşündüğünü düşünüyorum.

H. Geyikleri al mesela.

T. Tatlı küçük bambileri mi diyorsun?

(H. Ironik mi söylüyorsun bunu?

T. Sarkastik söylüyorum.)

H. Çünkü geyikler parklardan kopup gelirler, dağlardan tozu dumana katıp inerler, alışveriş merkezlerini terörize ederler. Dişi geyikler ateş edildiğinde kaçıp giderlerse başka birilerine toslar, zalim küçük toynakları altında onları ezerler, karacalar alışveriş edenlerin ayaklarına dolaşıp onları asansör boşluklarından aşağı yollarlar, erkek yavrular yekpare camlara tos vururlar-

T Geyiklerden nefret etmeyi bilirim.

H. -yaşlılarıysa, onların boynuzlarının ne kadar ağır olduğunu bilir misin ya da boynuzlarının ucunun ne kadar sivri olduğunu, onları kaçmakta olan yeniyetmelere saplarlar.

T. Bilirim, evet.

Gömleğini kaldırıp bir yara izi gösterir.

H. Geyik mi yaptı bunu?

T. Aslında ayıydı. Benden kuşku duyulmasından hoşlanmam da.

H. Filler Hollandalıların tarafına geçtiğinde yıkıldım, fillere her zaman güvenmiştim.

T. Etiyopya'da büyük baş hayvan ve çocuk öldürdüm. İspanyollar, bilgisayar programcıları ve köpeklerden oluşan karışık gruplara gaz verdim. Sığırcıkları kendi ellerimle parçaladım. Ve bunu kendi ellerimle yapmak da hoşuma gitti. Yani kalkıp da bana güvenilmez olduğumu söyleme.

H. Öldüremezsin demedim.

T. Aynı zamanda olayın salt heyecanla ilgili olmadığını da biliyorum. Sıkıcı işler yaptım ben. Mezbahalarda çalıştım, kafalarına balyozla vurarak domuz ve müzisyen öldürdüm, günün sonunda sırtın ağrır, gözlerini kapadığında tek gördüğün ayaklarından ağaçlara asılmış insanlar olur.

H. Geyikler yırtıcıdır diyorsun yani?

T. Bunu konuşmuştuk.

H. Avluya aç bir geyik gelse, beslemez miydin onu?

T. Tabii ki hayır.

H. Hayret doğrusu, çünkü geyikler bizim tarafımızdalar. Üç haftadır böyle.

T. Bilmiyordum. Şimdi sen söyledin.

H. Doğalarındaki iyilik galip geldi. Bunu yumuşacık, kahverengi gözlerinde görebiliyorsun.

T. İyi haber.

H. Sen geyiklerden nefret ediyorsun. Sen timsahlara hayransın.

T. İpin ucunu kaçırdım artık, çünkü yorgunum.

H. Buradan gitmelisin.

T. Ben ailedenim.

H. Beni uyku tutuyor mu sanıyorsun?

Joan içeri girer ve Todd'un kollarına atılır.

H. Burada kalamazsın, senin peşindeler. Döndüğünde ne diyeceksin, kocanla bir gün geçirmek için kaçtığını mı söyleyeceksin? Herkesin görmek istediği sevdikleri var ya da bir çukurda yatıp karıncalar tarafından ısırılmayı beklemektense görmeyi tercih edecekleri insanlar. Hiç mi dönmeyeceksin, çünkü eğer dönmeyeceksen beni hemen şu anda vur daha iyi. Orayı terk ettiğini gören oldu mu? Hangi yoldan geldin? İzlendin mi? Burada gözcü kartallar var, senin geldiğini görmüşlerdir. Ayrıca bilmediğin bir şey için hayatını tehlikeye atıyorsun çünkü bu adam doğru olmayan şeyler söylüyor. Hiç mi umurunda değil? Belki sen de doğruyu yanlıştan ayıramıyorsundur, iki yıl geçti aradan, ne biliyorum ki senin hakkında, seni gördüğüme memnun olmak isterdim ama nasıl olabilirim ki?

J.Elbette kuşlar gördü beni, herkes yolda yürürken gördü beni, ama hiç kimse neden olduğunu anlamadı, bir görevle yola çıkmış olabilirim, herkes oraya buraya gidiyor, kimse de sebebini bilmiyor, hatta iki kedi ve beş yaşın altında bir de çocuk öldürdüm göreve çıkmaktan çok da farklı olmadı yani, anlamıyorum neden bir günlüğüne kaçıp geri dönemezmişim ki, bu iş bitsin sonra sonuna kadar gideceğim. Korktuğum kuşlar değil, daha çok havaydı, buradaki hava Japonların tarafına geçmiş. Dağlarda hep fırtına sağanak vardı, daha önce uğramadığım kasabalardan geçtim. Sıçanların ağızlarından ve kulaklarından kan boşalıyor, bu da iyi bir şey, yol kenarındaki kızların da öyle. Yorucuydu oralar, çünkü herkesi askere almışlar, ceset yığınları vardı, neden öldüklerini görmek için durup baktığında kahveyle öldürülmüş birini görüyordun ya da toplu iğnelerle; eroinle, benzinle, zincirli testereyle, saç spreyiyle, saç açma ilacıyla, yüksükotuyla öldürülmüşlerdi, hizmet etmeye yanaşmayan otları yaktığımız yerden duman kokusu geliyordu. Bolivyalilar yerçekimini kullanıyor,

gizli tutuluyor panik çıkmasın diye. Ama gürültüyle epey sonuç aldık, Madagaskar'da da ışıktan binlerce kişi öldü. Karanlıkla aydınlığı kim seferber edecek? Geceleyin bunu düşündüm durdum. Üçüncü gün zorlukla yürüyebiliyordum, ama nehre varabildim. Nehrin yukarısında Şilili askerler kamp kurmuşlardı ama beni ve nehrin aşağısında su içen on dört tane aklı karalı ineği görmemişlerdi, hemen karşıya geçmem gerektiğini anladım. Oysa nehrin kimin tarafında olduğunu bilmiyordum, yüzmeme yardımcı da olabilirdi, beni sularında boğabilirdi de. Ortasında akıntı çok daha hızlı akıyordu, su kahverengiydi, bunun bir anlama gelip gelmediğini bilemedim. Kıyıda uzun süre durup bekledim. Gene de buraya gelmenin tek yolunun bu olduğunu biliyordum, onun için nihayet bir ayağımı suya soktum. Çok soğuktu ama sadece o kadar. Suya ilk girdiğinde daha sonra neler olacağını bilemezsin. Su ayak bileklerinin çevresinde oynaşır sadece.